

Spomin, odpuscanje, hvaleznost in ves čas pogum

Na vse to pomislim, ko pišem uvodnik za junijske Misli 2003.

SPOMIN: Pokojni pater Bazilij je v junijskih Mislih dosledno ohranjal spomin na tragedijo maja in junija 1945, ko so revolucionarni zmagovalci zločinsko pomorili svoje brate po krvi. Tragedija je bila prehuda in kri bratov je vpila.

ODPUŠČANJE: Prelita kri seveda lahko vpije tudi po maščevanju. Toda v maju in juniju leta 1945 prelita kri je ves čas kričala le po priznanju in odpuščanju. Zato je mogla biti tudi po 45. letih seme v rojevanju samostojne, demokratične države Slovenije v devetdesetih letih 20. stoletja. Tako so bile tudi vse te žrtve kot posejana semena, ki naj v svojem času zacveto in obrodijo sad. Sveti Frančišek Asiški je nekemu bratu, ki mu je dejal, da ne moremo ostati brezbrizni ob srečanju z zlom, odgovoril: »Kjer po naravi vidimo napako, ki jo je treba obsoditi in kaznovati, vidi Bog najprej stisko, ki je potrebna pomoči.« Čas ima svojo zgodovino, a ima tudi svojo sedanost in prihodnost. Jo ima, ker ni v zadnji izmeri in domeni človeka, ampak Boga.

HVALEŽNOST: Iz zavedanja neizmerne obdarovanosti posameznika in naroda, se mora v zdravem srcu nujno porajati hvaležnost, da imamo svojo domovino in svojo mlado državo, ki bo 1. maja 2004 tudi uradno sprejeta v veliki skupni evropski dom.

IN VES ČAS POGUM: V vsem svojem potovanju po cestah časa in sveta je bil potreben in bo še potreben neizmeren pogum, da bomo »stali inu obstali«, kot pravi Primož Trubar in je po njem v svojem škofovskem grbu zapisal ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode. Pogum, ki mora biti močnejši od strahu. Tudi v tej luči razumevam papežev klic mladim v Postojni 18. maja 1996: »Korajža velja!« V tem razponu misli in srca voščim za praznik domovine Slovenije. **Voščilo bom povedal v besedah prijatelja, pesnika Toneta Kuntnerja, ki se nas vseh tu v Avstraliji pogosto spomni:**

ZDAJ ZNAM IZMERITI NEIZMERLJIVO

Po vas
si jemljem mero za ljubezen,
za zvestobo, srčnost in pogum;
po vas
presojam svoja hrepenenja
in preverjam njihovo veljavo;
po vas
postavljam ceno
za poštenje in iskrenost;
po vas
daljave merim in bližine med ljudmi;
po vas
tehtam prijateljstvo in bratstvo,
po vas,
po vas, ki ste prelili kri
za domovino.
Zahvaljeni za ta merila, bratje!

S tem voščilom vam se odpravljam v pomladi brstečo domovino. Vse rojake, ki boste koncem junija v domovini, vabim na prijazno srečanje k Mariji Pomagaj na Brezje, v soboto, 28. junija 2003. Ob 10. uri dopoldne bomo imeli romarsko sveto mašo ter nato srečanje.

Dragi naročniki, dopisniki in bralci Misli: Koncem avgusta boste prejeli dvojno številko Misli julij-avgust 2003, potem pa zopet redno vsak mesec do konca leta. Do takrat pa lepo pozdravljeni. Spomnil se vas bom na naših božjih poteh: na Brezjah, Sveti Gori, Ptujski Gori, na Svetih Višarjah, Turnišču, Trški Gori, pri Treh farah, morda bom šel v Medjugorje pa tudi gotovo v Rim. Naj nas vse spremlja mogočna priprošnja in varstvo Marije Pomagaj, ki goduje 24. maja in je zavetnica naših obeh domovin: Slovenije in Avstralije.

Bog živi!

pater Ciril

Majske šmarnice in leto rožnega venca

Letošnje šmarnice v letu rožnega venca je napisal pater dr. Anton Nadrah, opat cistercijskega samostana v Stični. Uvodne misli je prispeval ljubljanski nadškof.

Dne 16. oktobra 2002 je sveti oče Janez Pavel II. razglasil leto rožnega venca, ki bo trajalo do oktobra letos. S tem dejanjem je hotel opozoriti vernike na pomembnost te preproste molitve, ki je bila neštetim krščanskim rodovom od nekdanjega zelo pri srcu. Z rožnim vencem »krščansko ljudstvo stopi v Marijino šolo in motri lepoto Kristusovega obličja ter izkuša globino njegove ljubezni«, pravi sveti oče.

Rožni venec molimo k Mariji, ki so jo Jezusovi učenci od vsega začetka obdajali s posebno ljubeznijo in spoštovanjem, krščansko ljudstvo pa jo je blagovalo iz roda v rod, ker ji je Gospod storil tako velike reči. Vedelo je namreč, da je Marija nedoumljivo blizu Bogu, v nepojmljivem občestvu z Njim. Iz te zavesti je vzkliła molitev rožnega venca.

Prav je, da so šmarnice v letu rožnega venca posvečene tej molitvi, ki po pričevanju svetega očeta vselej »rodi sadove svetosti«. Naj bi se torej stara navada skupne molitve rožnega venca, ki je bila včasih tako močno razširjena v našem narodu, zopet vpeljala v naše družine. »Tako lahka in tako bogata molitev zares zasluži, da jo krščansko ljudstvo zopet odkrije«, pravi papež.

Pri tem nam bodo zagotovo v pomoč letošnje šmarnice, ki jih je na prošnjo slovenskih škofov napisal stiški opat dr. Anton Nadrah. Naj mu bo tu izrečena iskrena zahvala za vestno in vzorno opravljeno delo. Prepričan sem, da so letošnje šmarnice naše najboljše delo o rožnem vencu. Po njem bomo radi segali v prihodnjih letih, ob njem bomo bogatili svoje spoznanje o skrivnostih odrešenja in odpirali svoja srca v molitev.

Franc Rode, nadškof ljubljanski

Smo v letu rožnega venca. Zato mesec rožnega venca letos ni samo oktober, ampak vsak mesec, zlasti mesec maj.

Papež Janez Pavel II. s svojimi pogumnimi odločitvami vedno znova preseneča Cerkev in svet. Takšno presenečenje je bilo tudi tisto sredo pri splošni avdienci, 16. oktobra 2002, ko je napovedal leto rožnega venca. Ob začetku leta rožnega venca je tudi napisal apostolsko pismo o rožnem vencu Rožni venec Device Marije.

O sebi je papež v tem pismu s prisrčnimi besedami zapisal: »Že od mojih otroških in mladostnih let je ta molitev zavzemala pomembno mesto v mojem duhovnem življenju. Rožni venec me je spremljal v trenutkih veselja in preizkušnje. Mnogotere skrbi sem položil v to molitev in v njej vedno prejel okrepčilo in tolažbo. Pred štiriindvajsetimi leti, 29. oktobra 1978, točno dva tedna po svoji izvolitvi na Petrov sedež, sem tako rekoč odprl svoje srce in dejal: 'Rožni venec je moja najljubša molitev. Je čudovita molitev, čudovita v svoji preprostosti in svoji globini.' Koliko milosti sem prejel v teh letih od svete Device po molitvi rožnega venca: Moja duša povečuje Gospoda! Svojo zahvalo Gospodu želim izraziti z besedami presvete Matere, v varstvo katere sem postavil svojo petrovsko službo: Totus tuus!«

Papež nato napove leto rožnega venca. S tem nas hoče spodbuditi k premišljevanju in zrenju Kristusovega obličja skupaj z Device Marijo, v njeni šoli. Dobesedno pravi: »Moliti rožni venec namreč ni nič drugega kakor premišljevat Kristusovo obličje skupaj z Marijo. Želim, da v potekanju tega leta v

raznih krščanskih občestvih posebej gojijo, priporočajo in cenijo to molitev. Zato razglasam obdobje od oktobra tega leta do oktobra 2003 za leto rožnega venca.«

Papež pravi, da prastara molitev rožnega venca »združuje preprostost ljudske molitve s teološko globino. Primerna je za ljudi, ki čutijo potrebo po zrelejši kontemplaciji. Cerkev je tej molitvi vedno pripisovala posebno učinkovitost. Najtežje skrbi je z zaupanjem polagala v skupno in vztrajno molitev rožnega venca. V časih, ko je bilo krščanstvo samo ogroženo, so rešitev iz nevarnosti pripisovali tej mogočni molitvi. Devico presveteга rožnega venca so pozdravljali in častili kot srednico odrešenja.«

Janeza Pavla II. si skoraj ne moremo predstavljati brez rožnega venca v rokah. Kako ceni rožni venec, vidimo tudi po tem, da vsako prvo soboto sam vodi to molitev. Ljudem, ki se z njim поблиže srečujejo, podarja rožni venec.

Velika in izredno pomembna novost, ki jo papež s svojim apostolskim pismom uvaja, je pet novih skrivnosti rožnega venca, pet skrivnosti svetlobe. V njih je zaobseženo Jezusovo javno delovanje, od krsta v Jordanu do postavitve svete evharistije. Te skrivnosti so v dosedanjih treh delih rožnega venca manjkale. Molimo jih tako, da za imenom Jezus dostavimo: Ki je bil krščen v Jordanu, ki je v Kani naredil prvi čudež, ki je oznanjal božje kraljestvo, ki je na gori razodel svoje veličastvo, ki je postavil sveto evharistijo. Tako imamo zdaj štiri dele rožnega venca: veseli, svetli, žalostni in čistiljivi del. Premišljujemo vesele, svetle, žalostne in čistiljive skrivnosti.

Papež pričakuje, da bomo njegovo pobudo za obhajanje leta rožnega venca in za poglobitev v to čistiljivo molitev sprejeli z velikodušnostjo in pripravljenostjo. Dobesedno pravi: »Dragi bratje in sestre! Molitev, ki je tako preprosta in hkrati tako

bogata, zares zasluži, da jo krščansko občestvo ponovno odkrije. Storimo to predvsem v tem letu. Gledam na vse vas, bratje in sestre vseh stanov, na vas, krščanske družine, na vas, bolni in ostareli, na vas, mladi: vzemite znova z zaupanjem v roke rožni venec! Znova odkrijte rožni venec v luči Svetega pisma, v skladu z obhajanjem liturgije in v okoliščinah vsakdanjega življenja. Naj ta moj klic ne naleti na gluha ušesa!« Papež končuje svoje pismo z molitvijo blaženega Bartola Longa: »O rožni venec, blagoslovljen po Mariji, blaga veriga, ki nas povezuje z Bogom, vez ljubezni, ki nas zedinja z angeli, stolp zveličanja zoper napade pekla, varen

pristan v vesoljnem brodomu, nikdar več te ne izpustimo. Ti, naša moč v smrtni uri. Tebi velja zadnji poljub našega življenja ob naši smrti. Zadnji pozdrav naših ustnic bodi tvoje milo ime, o Kraljica rožnega venca...!«

Papež je veliko storil za našo Cerkev in naš narod s priznanjem naše samostojnosti pred mnogimi drugimi, z dvakratnim obiskom Slovenije in z razglasitvijo škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Ne razočarajmo ga v njegovih pričakovanjih!

Blaženi Anton Martin Slomšek je redno molil rožni venec in ga pogosto priporočal

svojim vernikom. V knjigi Hrana evangeljskih naukov je razlagal posamezne skrivnosti. Na koncu je zapisal: »Povejte, ali je kaj lepšega premišljevat, kakor te rožnovenske skrivnosti, ki nam pravijo, kako smo bili odrešeni? Ali se more najti še kaka druga tako lepa in lahka molitev, kakor je sveti rožni venec? – Svoj čas je bila navada, vsak večer moliti z družino rožni venec, pri nekaterih hišah tako ostra, da kdor ni pri rožnem vencu bil, tudi kruha ni dobil... Začnimo zopet z večjim veseljem moliti sveti rožni venec. Molimo ga ponoči doma, molimo ga po polju grede – ob nedeljah in praznikih, molimo ga v cerkvi, pa tudi sredi svoje družine.«

Premisli, kaj lahko storiš, da boš tudi ti vzljubil rožni venec in ga redno molil.

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

Na cvetno nedeljo je tudi letos v Rimu in številnih škofijah po svetu potekal "svetovni dan mladih". V Sloveniji se je praznovanje uveljavilo le v koprski škofiji, vendar so ga tako kot minula leta prestavili na kasnejši čas. Škofijski dan mladih so pripravili 26. aprila v Postojni. Mladi so se zbrali tam z namenom, da pokažejo, kako je mogoče živeti evangelij danes in kakšno Cerkev si želijo. Od jutranjih ur naprej so se vrstili pesem, molitev, pričevanja, pogovori z misijonarji, duhovniki, skavti, igralci... Vrhunec srečanja je bila sveta maša, ki jo je daroval koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak. Mladim, ki so se zbrali v pomladno obarvani Postojni, je med drugim dejal: »Naša dolžnost ni le v tem, da cvetimo, ampak da prinašamo sadove!«

V Cerkvi po svetu in v Sloveniji smo na cvetno nedeljo, 13. aprila, začeli jubilejno leto Svete Klare ob 750 letnici njene smrti. Gre za redovno ustanoviteljico, ki se je po zgledu svojega sodobnika Frančiška Asiškega odločila za služenje Bogu. Njene sestre, ki so v Slovenijo prvič prišle že pred 700 leti, vendar je Franc Jožef ukinil vse njihove samostane. Na pobudo treh slovenskih sester, ki so živеле v Zagrebu in ob pomoči p. Polikarpa Broliha, so se pred petindvajsetimi leti naselile v Nazarjah. Pred nekaj leti pa so odprle še drugo hišo v Dornicah pri Ljubljani. Slovesnosti ob začetku Klarinega leta, ki so jo pripravili v Nazarjah, se je udeležil mariborski škof dr. Franc Kramberger.

Med pomladnimi svetniki je v Sloveniji prav gotovo zelo priljubljen sveti Jurij. Njemu je posvečenih kar devetintrideset župnijskih in še več podružničnih cerkva. Kar nekaj krajev se imenuje po njem, obenem je zavetnik slovenskega glavnega mesta Ljubljane in tudi Pirana. V Ljubljani so na njegov god pripravili slovesno mašo na grajskem dvorišču, saj je kapela v grajskem stolpu

premajhna. Maševal je nadškof dr. Franc Rode, ki je na začetku slovesnosti prosil: »Naj Bog varuje naše mesto, naj vlada poštenost pri mestni upravi, naj ne izzivamo po nepotrebnem nesoglasij, ki izvirajo iz preteklosti in naj vlada sočutje do teh, ki so brez strehe nad glavo in nimajo ustreznega prostora za bivanje v tem mestu.« Slovesnosti se je udeležilo lepo število Ljubljančanov, nekateri pa so praznovali pri Zmajskem mostu. V Piranu pa so praznik sv. Jurija povezali s starim solinarskim običajem. Na sam praznik je bilo slovesno v župnijski cerkvi. V nedeljo, ki je sledila, pa je bila maša v čast sv. Juriju še v piranski krstilnici. Pri njej so se zbrali tudi solinarji, ki so po maši v procesiji odšli na Tartinijev trg, od tam pa z ladjo odpluli v Sečoveljske soline. Tako so simbolično prikazali starodavno vsakoletno selitev solinarjev iz Pirana v hišice, ki stojijo sredi solin. Piranska občina je danes ena med redkimi na svetu, kjer še zmeraj pridobivajo sol na tradicionalen način.

Radijska postaja slovenske narodne manjšine na avstrijskem Koroškem Radio dva je oddajal tudi ves mesec maj. Del potrebnega denarja je prispevala slovenska vlada, ki upa, da bodo tudi na Dunaju našli čimprej ustrezen rešitev za nadaljni obstoj te manjšinske radijske postaje. Čeprav Avstrijska radiotelevizija še naprej zatrjuje, da letos ne more denarno podpreti omenjenega radia, pa se pripravlja na ustanovitev delovne skupine za rešitev tega vprašanja.

V Sloveniji sta vsaj dva kraja, kjer že vrsto let prirejajo razstavo cvetja na prostem. To je Volčji potok pri Radomljah in pa Mozirski gaj v spodnjem delu Zgornje Savinjske doline. Medtem ko ima Volčji potok že stoletno tradicijo, je bila na mestu današnjega Mozirskega gaja zapuščena gmajna. Konec aprila so tu odprli jubilejno razstavo cvetja ob 25-letnici Mozirskega

gaja. Na sedmih hektarih lepo urejenih površin so letos med drugim prikazali nove sorte tulipanov, spomladansko cvetje, značilno za slovenske vrtove. Obenem so pripravili še razstavo hortenzij, bugenvilij in citrusov ter razstavo ptic.

Letošnji koledarski pomladi je v Sloveniji ali bolje v Ljubljani sledila še Avstralska pomlad. Tak je namreč naslov trimesečne prireditve, ki jo sestavljajo nastopi glasbenih skupin, predavanja, razstave, predstavitve knjižnih del, pogovori in podobno. Prireditve v glavnem potekajo v ljubljanskem Cankarjevem domu, ki je pobudnik in organizator Avstralske pomladi. Že pred uradnim začetkom, se je na god sv. Jožefa obiskovalcem Cankarjevega doma predstavil avstralski pisatelj s Tasmanije Richard Falangan. Verjetno je marsikomu v Avstraliji znan po filmu in knjigi *The Sound of One Hand Clapping*. Njegov obisk v Ljubljani je bil povezan z izidom prevoda njegovega prvega romana *Death of a River Guide*. Delo, ki ima v slovenščini naslov ***Smrt rečnega vodnika***, je prevedel Jure Potokar. Glavna lika obeh romanov imata slovenske korenine. Vzrok za to je tudi to, da se je Richard Falangan poročil s hčerko slovenskih izseljencev Majdo Smolej in zdaj z njo ter tremi otroci živi na Tasmaniji.

Slavnostno odprtje Avstralske pomladi je bilo 1. aprila zvečer v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Na velikanskem odru je nastopil glasbenik Philip Peris in z didjuridujem. V drugem delu so se mu pridružili še njegovi učenci. Večeru glasbe avstralskih domorodcev so sledili nagovori organizatorjev. Spregovoril je tudi avstralski ambasador v Avstriji, ki je odgovoren tudi za Slovenijo Max Huges. Med drugim je povedal, da v Sloveniji stalno ali občasno živi kar dva tisoč Avstralcev, kar je bilo za mnoge pravo presenečenje. Seveda imajo največji delež pri tem dvojni državljani. Sestavni del odprtja Avstralske pomladi je bila tudi razstava *Sanjski čas*. Gre za predstavitev moderne aborigenske umetnosti. Razstava je v Ljubljano prišla iz Pariza. Sledila je pogostitev, na kateri so obiskovalci lahko poskusili tudi avstralska vina.

Že v aprilu pa tudi v maju so se v Cankarjevem domu vrstile prireditve, ki so povezani z Avstralijo. Na njih so se predstavili tudi nekateri Slovenci, ki so tako ali drugače povezani s peto

celino; med njimi pesnik Bert Pribac, raziskovalka Breda Čebulj Sajko, literarni zgodovinar Mirko Jurak, Katarina Mahnič pa je spregovorila o sodobni avstralski prozi. Sonia Leber je s svojim partnerjem Davidom Chesworthom ozvočila ljubljanski Čevljarški most s posebnim ozvočenjem 5000 različnih človeških glasov.

Lani je minilo štirideset let, odkar so na Bledu prvič pripravili glasbeno tekmovanje Slovenska popevka. Festival, ki je Slovencem dal številne zimzelene melodije, je na začetku osemdesetih let nadomestila Pop delavnica, ob koncu devetdesetih pa so ga znova obudili. Zadnja leta se je festival odvijal na ljubljanskem gradu. Letos so prireditev preselili v Plečnikove Križanke. Festival bo tokrat 5. julija; z njim se bo začel tudi letošnji ljubljanski poletni festival. Letos se bo za laskavi naslov Slovenska popevka 2003 potegovalo 14 novih skladb.

Razkritje evidenc o sodelavcih in nadzorovanih osebah nekdanje Službe državne varnosti v Sloveniji odpira vedno nova vprašanja, na dan pa prihajajo tudi zanimivi podatki. Tako, naprimer, Nova Slovenija, Krščanska ljudska stranka poudarja, da so arhivi tajnih služb del narodove dediščine in državna lastnina, zato je potrebno z njimi ravnati odgovorno in v skladu z zakoni. Vodja poslanske skupine Janez Drobnič je zato na seji komisije za nadzor obveščevalno varnostnih služb predlagal, da pristojne vladne ustanove podajo verodostojno poročilo o stanju arhivov udbe, in sicer kje so shranjeni, v kakšnem stanju so, kaj manjka in kdo je skrbnik arhivov, kar je komisija tudi sprejela. Drobnič je še predlagal, da se pridobijo verodostojne informacije o sestanku zgodovinske komisije pri Centralnem komiteju Zveze komunistov Slovenije. Do njega je prišlo na pobudo Lidije Šentjurg 29. maja 1989. Na njem so med drugim razpravljali tudi o usodi arhivov udbe oziroma Službe državne varnosti. Poleg Šentjurgčeve so na seji sodelovali še Brišar Srečko, Dovečar Dore, Jerkič Branko, Kranjčević Edvard, Kulovec Vida, Križnar Ivan, Mrvič Irena ter sekretar navedene komisije Božo Repe.

Evropska unija je 9. maja obeležila dan Evrope, začetek svojega nastajanja. V svoji poslanici je premier Anton Rop poudaril, da želi Slovenija graditi svojo prihodnost v družini takšnih držav, ki imajo za svoje temelje demokracijo,

socialno blaginjo ter mir. Predsednik državnega zbora Borut Pahor je v svoji poslanici prav tako menil, da bodo Slovenci - država je pogajanja o članstvu končala decembra 2002, pristopno pogodbo z EU pa podpisala 16. aprila letos - še posebej ponosno proslavili dan Evrope. "Posebej pa sem zadovoljen, da to veselje in ponos nista povezana z neko napačno utvaro, da smo naše domače naloge in probleme sedaj preložili na ramena evropske birokracije," je v svojem sporočilu izpostavil Pahor. Od podpisa pristopne pogodbe z EU je dan Evrope "tudi popolnoma slovenski praznik", pa je menil zunanji minister Dimitrij Rupel. Kot je tudi izpostavil, morajo Slovenci ob tem, ko želijo biti čimbolj enakopravni z drugimi Evropejci, zavarovati slovenske posebnosti. Uspeh pa bo odvisen od slovenskih sposobnosti in od naših argumentov, je zapisal Rupel. Da naj bo dan Evrope namenjen razmisleku o tem, kaj lahko storimo za uresničitev pričakovanj, o zmožnostih za skupno delo, strpnosti in združevanju različnosti, je v svoji poslanici menil minister za evropske zadeve Janez Potočnik. Opozoril je tudi, da je treba gospodarske, politične, kulturne in druge preizkušnje najprej opraviti doma. "Le to nam bo prineslo uspehe in ugled tudi drugod. Naslednjo pomlad bo unija slovenska realnost. Vanjo moramo prinesiti vse svoje znanje in sposobnosti," je izpostavil Potočnik.

Ameriški predsednik George Bush je po ratifikaciji širitve zveze Nato v ameriškem senatu v Beli hiši sprejel zunanje ministre sedmih držav, tudi Slovenije. Bush je zunanjim ministrom zaželel dobrodošlico v Natu in zatrdil, da so se te države že z dosedanjimi dejanji pokazale kot zaveznice. Bush je tudi izrazil prepričanje, da bo zveza Nato z njimi močnejša. V slovenski delegaciji sta bila poleg zunanjega ministra Dimitrija Rupla še predsednik parlamentarnega odbora za zunanje zadeve Jelko Kacin in veleposlanik Slovenije v ZDA Davorin Kračun. Sprejema so se med drugim udeležili tudi državni sekretar Colin Powell, vodja senatne večine republikanec Bill Frist, predsednik Odbora za mednarodne odnose republikanec Richard Lugar, vodilni demokrat v omenjenem odboru Joseph Biden, načelnik združenega poveljstva ameriških sil, general Richard Myers, vodja ameriškega odbora za Nato Bruce Jackson ter ameriški senator slovenskega rodu George Voinovich. Ameriški

predsednik je ob tej priložnosti povedal, da smo pred 58 leti slavili zmago nad nacizmom v Evropi in danes spet slavimo novo zmago. To zmago je po Bushevih besedah potrdil senat s soglasno potrditvijo ratifikacije pristopnih protokolov o vstopu sedmih držav v zvezo Nato. Sedmerica so države, ki so doživele tiranijo, zaživele v svobodi in ZDA jih bodo vedno imele za zaveznice, je še dejal ameriški predsednik. Bush poziva tudi druge države k čimprejšnji ratifikaciji

Bush se je ob tem zahvalil ameriškemu državnemu sekretarju Powellu za neutrudno podporo širitve zveze Nato. Pozval je tudi druge države članice Nato, naj čimprej ratificirajo omenjene pristopne protokole, ter obljubil nadaljnjo podporo pri reformah Albaniji, Hrvaški in Makedoniji. Govoril je še o novih grožnjah 21. stoletja, predvsem o nevarnostih širitve orožja za množično uničevanje in terorizma.

Michael Schumacher na dobrodelni tekmi v Novi Gorici. Na travnatih zelenicah Športnega parka v Novi Gorici sta se v sredo, 14. maja, ob 20.30 pomerili zvezdniški ekipi Nazionale Piloti (vozniki iz sveta formule 1) in All Stars (športniki in medijsko znane osebe iz Slovenije, Italije, Avstrije ter Bosne in Hercegovine).

Poslanke in poslanci bodo morali odslej pri službenih potovanjih v tujino spoštovati nova pravila. Tako bodo z letali potovali v ekonomskem razredu, število obiskov in njihovo trajanje pa bo omejeno. Prav tako bo omejeno število članov, ki jih bo lahko štela parlamentarna delegacija. Posamezne obiske, službene odsotnosti poslancev, potovanja in sestavo delegacij delovnih teles bo odobral parlamentarni odbor za zunanjo politiko. Novi pravilnik, ki ga je kolegij predsednika državnega zbora sprejel konec aprila, ima kar 42 členov in je začel veljati 5. maja.

Sorodniki iz Slovenije iščejo MARTINKO LOVASS, roj. MAJDIČ, rojena 16. januarja 1915 v Kranju, nazadnje stanujoča v Viktoriji:

8 Pericoe Street, Frankston VIC 3199.

Naprošamo vsakogar, ki bi karkoli vedel o njej, da to sporoči na veleposlaništvo v Canberro.

GORIŠKA BRDA IN ČEŠNJE

Na skrajnem zahodu Slovenije se na 72 km² razprostira čudovita, zanimiva in opojna deželica Brda. Razteza pa se tudi preko državne meje od smaragdne reke Soče na jugovzhodu do reke Idrije na severozahodu. Ponosno jo zaključujeta stara očaka, hrib Sabotin na vzhodu in Korada na severu. Briški grički, kjer si je približno šest tisoč prebivalcev uredilo domačije, strnjene v naselja, ki imajo ponavadi v svoji sredi tudi cerkvico, se polagoma spuščajo proti jugu k Furlanski nižini. Nekaterim se tu ob lepem vremenu odpre novo obzorje, morje, ki rodovitno prst na flisni podlagi oplaja s prijetno mediteransko klimo. Odlični pogoji in delavne roke domačinov pridelajo nešteto sočnih plodov česenj, breskev, marelic, oljk, fig, kostanjev in nenazadnje grozdja, ki ob svetem Martinu dozori v sladko rujno vino. Narava se je ponekod zanimivo poigrala in v sodelovanju z domačini nam spomladi ponuja nešteto prelepih cvetov, poleti sočne plodove, jeseni čudovito igro barv, obogateno z najpomembnejšim opravilom za Brice, s trgatvijo.

Najpomembnejše drevo je češnja. Najdemo jo prav v vseh Brdih in predstavlja okrog 40% vsega sadnega drevja. Razširila se je predvsem na prehodu v 20. stoletje. K temu je precej pripomogla povezava Gorice in zaledja z železnico, ki je omogočila hitro dostavo svežega sadja v osrčje takratne Avstro-Ogrske. S priključitvijo nekdanji Jugoslaviji je sledilo obdobje nazadovanja in buldožerji so neusmiljeno ruvali češnjeva drevesa. Po približni oceni jih je od prvotnega števila ostala le še slaba četrtina. Na njihov še vedno izjemni pomen opozarja vsakoletni praznik češenj.

Briške češnje slovijo daleč naokoli zato imajo v Brdih vsako leto v juniju svoj praznik češenj.

Slovensko - avstralsko društvo

V začetku leta 2003 smo pričeli z aktivnim delovanjem SLOVENSKO-AVSTRALSKEGA DRUŠTVA. Društvo smo ustanovili z namenom poglobljanja medsebojnega spoznavanja narodnostnih posebnosti med Slovenijo in Avstralijo, negovanja in utrjevanja že obstoječih prijateljskih in strokovnih vezi z Avstralijo. Za uresničevanje teh ciljev se bomo v društvu zavzemali za različne oblike kulturnega sodelovanja, kot so: Sodelovanje s slovenskimi društvi v Avstraliji, vzpodbujanje kulturne izmenjave med državama, vzpodbujanje izobraževanja in izmenjave študentov, organizacija izletov za člane društva, organiziranje predavanj z namenom seznanjanja s področji, na katerih se srečujejo dejavnosti obeh dežel (gospodarske, kulturne, znanstvene) in ostale manifestacije za člane društva, ki lahko prispevajo k uresničevanju temeljnih ciljev društva.

Slovensko - Avstralsko društvo je nepolitična in neprofitna združba. Člani si želimo k sodelovanju v društvu pritegniti ljudi, ki jih Avstralija zanima ali so z njo povezani.

*Stane Petrič (predsednik društva) in Matej Balažič (tajnik društva)
Ellerjeva 21, 1000 Ljubljana*